

ADVENT 1. VASÁRNAPJA**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 63,16b-17.19b.64,1.2b.3-8 – 1Kor 1,3-9 – Mk 13,33-37
 Virrasszatok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

***Sötétségből világosságra vágyakozunk!
 Advent! Adventus Domini!
 Isten érkezése!***

Kedves Testvérek! A fényt várjuk, mert a világban nagy a sötétség! Áldott a várakozó ember! Boldogok lehetnek a hívők, akik Istenre várnak! Boldog lehet minden várakozó ember, mert aki valakire várakozik, az már nem magával foglalkozik, hanem arra gondol, ***akit vár!***

A világ megújulásának alapmozzanata!
 Többet gondolkodni azon, hogy egymással összetartozunk,
 mint azzal, hogy önmagunkba zárkozunk!

Jöjjön el a nagylelkű Isten szeretete hozzánk!

Szentbeszéd!

***Advent van!
 Az Úr eljövételére várakozunk!***

Kedves Testvérek! Sajátos helyzetben vagyunk, - évek óta többször is emlitem – az antropológiai forradalom utáni időt éljük.

***Az istenközpontú emberképet
 fölváltotta az emberközpontú emberkép!***

Az istenközpontú emberkép

azt jelenti: közös történetünk van az Istennel, ***Istenhez igazodunk!*** Értékeink vannak, törvényeink vannak és ezek felülről valók! ***Az istenközpontú emberképet elhagytuk!***

Az emberközpontú világ

Építünk, már létre is hoztuk - a helytelenül értelmezett liberális gondolkodás szerint - az istennélküli világot, az emberközpontú világot! Ebben a világban ***nincs helye az Istennek!*** Ebben a világban egyfolytában azt halljuk: civil, - mondhatnám így is – szekularizált, e világi! A kérdés csak az, hogy ***ez nekünk való-e?*** Az biztos: ez a világ félreértelmezi a demokráciát! Istenem, visszagondolok arra az időszakra, amit a kommunista évtizedek jelentettek! Hányszor emlegettük a demokráciát! Aztán megérkezett hozzánk a nyugati demokrácia, amelyben csak a szabadságot hangoztatják, megfélelveznek a felelősségről, megfélelveznek a kötelezettségekről! ***Csalódtunk!***

***Sajátos a helyzet!
 Advent azt a gondolatot állítja elénk:
 Várakozzunk az Istenre!***

A hívők keresztény értékek nélküli élete

Mintha megfogalmaznánk, talán meg is fogalmazzuk: ***nincs szükségünk Istenre!*** Ez nem csupán az istennélküli világ problémája, hanem az úgynevezett keresztényeknek, a hívőknek is a problémája! Tudathasadásról van szó! A hívők, a keresztények is igen sokszor csak a hitet emlegetik, a vallásos kultúrát, a keresztény eszmerendszert, de a keresztény érték szerinti élet idegen lett a híveknek is, nekünk is! Az emberek elfogytak a templomokból!

***Az az igazság, a keresztény eszmerendszer kiüresedett!
Fogalmaink vannak és keresztény értékek nélküli életünk!***

A baj az: megjelent egy másik eszme, amely az erőre hivatkozik

Majdnem azt is merném mondani: félünk kereszténynek lenni! Nem könnyű, nem egyszerű a keresztény értékrendhez igazodni! Talán túl is lehetne élni, csak a baj az, hogy megjelent ebben a világban egy másik eszme! Ez az eszme missziós lelkületű. A kereszténység is küldetéstudattal bír: „Menjete el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot! Tegyetek tanítványommá minden népet!” Megjelent ebben a világban egy másik eszme,

***amely eszme elsősorban nem a szeretetre hivatkozik,
hanem arra az erőre, amely erő
Allah alá akar terelni minden embert, ez a küldetése!***

Mit jelent az advent ma

A kérdés az, hogy ebben a világban mit is jelenthet az advent? - Tavaly arról beszéltem, hogy hívjuk-e az Istent? Behívjuk-e az Istent az életünkbe? – Ma az Egyház is, mi keresztények is, a különböző médiumokban is - ahol még erről szó esik - valójában emlékezünk. ***Emlékezünk csupán és jövődölésekkel foglalkozunk.*** Emlékezünk a zsidók várakozására. Emlékezünk Jézus születésére, ennek nyomán karácsonyra, ahol még kimondható ez a szó: karácsony. Jövődölésekről beszélünk, hogy Jézus majd az idők végezetén eljön ítélni élőket és holtakat. ***Elég?*** Mi van a két időpont között, Jézus születése és a végső idők közötti időszakban, ma?

***Ma mit jelent nekünk Isten érkezése!
Várjuk-e?
Akarjuk-e, hogy megérkezzen hozzánk?***

Vészterhes korszakban élünk! El kell gondolkodni azon, hogy az Istenre várakozás miért olyan fontos? Aki Istenre várakozik, az az Istennel foglalkozik! Aki Istennel foglalkozik, az azzal az értékrenddel ismerkedik, amely értékrend arról szól, hogy összetartozunk egymással!

***Azért jött el az Isten emberalakban,
hogy kifejezze az Isten,
hogy összetartozunk Istennel és egymással!***

A várakozó ember nagy ajándék ebben a világban! A várakozó ember nem önmagával foglalkozik, hanem arra gondol, akit vár! Amikor mi Istenre várakozunk, akkor arról van szó, hogy egymásra várakozunk!

Sajátos ez az istennélküli világ

állandóan a szabadsággal foglalkozik, közben a függetlensége izgatja! Mindenki független akar lenni, a maga életét akarja élni! A kérdés az, hogy ez az ember tud-e valakire várakozni? ***Tud-e valakit várni?*** A független ember, a magának élő ember képes-e befogadni valakit az

életébe? Képes-e elköteleződni valakinek és valakivel úgy összetartozni, akinek az esetében arra figyel, hogy annak a másik embernek mire van szüksége? Eljut-e odáig, hogy annak a másik embernek rám van szüksége, az én ajándékomra, az én életemre! A magának élő embernek olyan emberre van szüksége, aki nem magára gondol és a másik emberrel áldozatok árán is összetartozik!

***Ez az összetartozás azt is jelenti,
hogy ez az ember tud megbocsátani!
Ez az ember nap mint nap tud újra kezdeni!***

A sokat emlegetett középkor ebben volt olyan hatalmas, hogy ez az igazság, ez az értékrend volt számára legfontosabb, hogy minden nap újjászületés! Minden nap születésnap! Minden nap új életet kezdhethünk egymással, mert az ember nem magányos lény!

Advent a várakozás időszaka

Ezt az igazságot állítja a középpontba: Istenre várunk! A másik emberre várunk, akiben Isten érkezik hozzánk, akiben Isten akar eljönni hozzánk, hiszen Ő mondta:

„Amit egynek tesztek, Nekem teszitek!”
***A találkozásainkban vagy Isten jelenik meg,
vagy nincs szó találkozásról!***

Ezek az istennélküli emberi találkozások! Nem az életet jelentik! Legfeljebb szeretnénk kifürkészni egymás titkait, mindent a magunk javára fordítani. Közben társtalanok leszünk, miközben együtt élünk e közben kihúzzuk a talajt a lábunk alól, mert az emberi társadalom ezekre a társas kapcsolatokra épül.

***Az emberi társadalom azokra a kapcsolatokra épül,
amelyekben megjelenik az Isten, a szeretet Istene!
„Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket!”***

Tegnap hallottam a televízióban

Emberiesebb társadalmat akarnak itt Európában.

Milyen az? Melyik az? Mondják már meg!

Véletlenül sem hallatszik az, hogy olyan társadalmat akarunk, amely a szeretetre épül! Már a fogalomtól is félünk!

A szeretet arról szól,

hogy ajándék-életünket egymásnak ajándékozzuk!

Ennek a minősége a másik emberért hozott áldozatainktól függ!

Advent van ebben a világban, amelyben mi itt élünk Magyarországon, itt Európában, mert ez a probléma elsősorban európai probléma! Nem mintha másutt nem lennének gondok. Vannak olyan társadalmak a különböző földrészekén, olyan fajta berendezkedések, amelyekben a

***keresztények fizetnek azért, hogy hitük szerint élhessenek!
Csak ezekről szó sincs!***

Az biztos, mi meg vagyunk arról győződve, - 2000 éves a tapasztalatunk - hogy a mi emberi életünk vagy minden helyzetben, minden körülmények között érvényes értékekre épül, - ezek isteni értékek -

vagy elsodor bennünket a történelem vihara!

Ezen az idei adventen gondolkodjunk el azon,
 hogy van-e bennünk még annyi erő,
 hogy megújulhatunk keresztény értékeink mentén!
 Legyen bátorságunk, hogy imádkozzunk nap mint nap!
 Legyen elegendő elhatározásunk ahhoz, hogy ünnepeljük a vasárnapokat!
 Érezzük át azt, hogy meg kell újulni lelkileg,
 őszinte önismeret, őszinte bűnbánat által nap mint nap!

***Akkor egymásra találunk!
 Ez a lelki erő nagyobb hatalom a kardnál is!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Az elmúlt napokban és a következő napokban is lesznek olyan névnapok, amik nagyon gyakoriak. Külön imádkoztunk Szent András ünnepén a szentmisében az ***Andrásokért***, többen vannak, akik a közösségünkhöz tartoznak, Isten éltesse őket! Aztán jön Szent Miklós ünnepe, a ***Miklósokra*** gondolunk, néhányan tartoznak hozzánk, értük is imádkozunk majd azon a napon!

***Minden alkalommal, amikor névnaposok ünnepelnek,
 akkor külön is imádkozunk értük a szentmisében!***

Ezen a héten pénteken, december 8-án ***Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatásának ünnepe*** lesz. ***Ez a Betegápoló Irgalmas Rend magyar tartományának egyik legnagyobb ünnepe!*** Emlékezni lehet, régebben tömeges jelenlétben mutatták be ezeket a szentmiséket. Közben feloszlatták ezt a Rendet is, mint oly sok más szerzetesközösséget. Úgy ítélték meg, hogy nincs rájuk szükség.

***Ezen a napon,
 pénteken az esti szentmisén - 1/2 6-órakor - ünnepelünk!***

Elsősorban ***a kórházunk dolgozóit várnánk***, hogy a Szűzanya oltalma alatt végezzék munkájukat! ***De mindenkit várunk!*** Aki úgy gondolja, hogy erre a szerzetesközösségre és a munkájára szükség van, az ünnepeljen velünk! Pénteken, 8-án este ½ 6 órakor a szentmise ünnepi szentmise lesz!

Szombaton roráté szentmisék lesznek reggel 7-órakor.

Aki úgy gondolja, hogy a karácsony előkészülete szempontjából ez neki fontos lehet, az jöjjön és ünnepeljük együtt az Eucharisziát. Jézus arra tanít bennünket minden szentmisében, hogy az életünket egymásnak kell ajándékozni! Ez a kereszténység alapüzenete!

***Ha ez sikerül, akkor együtt legyőzhetetlenek vagyunk!
 A világ erői nem tudnak erőt venni rajtunk!
 Kívánok mindenkinek jó adventet,
 igazi keresztény készülődést!***

+ Á L D Á S +